

Stockholms UFO-nytt

Informationsblad om Oidentifierade Flygande Föremål - Nummer 2/1999

*Stockholms UFO-förening fyller 20 år!
Missa inte vår förenings "ministämma"
söndagen den 24 oktober!*

Stockholms UFO-förening, STUFO

Box 1067

144 21 RÖNNINGE

Telefon: 08-532 544 05

Postgiro: 440 19 83-4

Kontaktperson: Lars Amnestål

Stockholms UFO-Nytt är ett informationsblad för medlemmar i Stockholms UFO-förening och utkommer med 3 nr/år.

Medlemsavgift:

	Nytt medlemskap	
	Helår	Halvår
	1/1-31/12	1/7-31/12
Inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	130:-	70:-
Pensionärer och heltidsstuderande inkl. Stockholms UFO-Nytt postgiro 440 19 83-4	90:-	50:-

Om Du är intresserad av att få mer UFO-information kan vi rekommendera att Du prenumererar på:

UFO-Aktuellt , postgiro 50 50 60-4	190:-/år löpande
Rapportnytt , postgiro 643 73 04-6	120:-/år löpande

STUFO fyller 20 år!

Hej igen, alla medlemmar!

En intressant höst har börjat. Nyligen avhandlades höstens första programpunkt – en kombinerad bok- och videoafton med tillhörande diskussioner, som avslutades med ett kort möte om nyinkomna rapporter. Ett stort tack riktas till Erik-Gustaf Brilioth för ett klarsynt bokreferat (av David Barclays "UFOs, the final answer?"). Erik-Gustaf tog oss med i de olikartade kapitel om UFO, forskningen kring ämnet, och hur det kan tänkas att vi kan lösa UFO-gåtan. Referatet gav mersmak, både av boken i sig, och av mötesrubriken som sådan. Det är högst troligt att en bok kommer att tas upp på ett liknande sätt på kommande föreningsmöten. Stafettpinnen som Erik-Gustaf lämnade ligger dock kvar där den lämnades. Men till nästa träff vi har i Solna, kanske någon plockat upp den...

När att videofilmen var slut och diskussionen därefter ebbat ut, kom en ny punkt upp, nämligen undersökningsgruppen. Denna grupp, som har sina ansvariga i Andreas Ohlsson samt två nyinvalda styrelsemedlemmar, Peter och Mattias Mårtensson, ska med hjälp av de nyligen utbildade fältundersökarna ta sig an de rapporter som kommer in till föreningen via rapportcentralen eller direkt till för-

eningens egen telefon. En av fördelarna med denna grupp är att ingen ska behöva arbeta ensam med rapporter, utan hjälp ska "alltid" kunna stå att finna i denna grupp. Gruppen rivstartade, så att alla de nyutbildade fick en rapport var att börja med. En uppföljningsträff blev också bestämd på en gång! Jag önskar gruppen lycka till!

Verkningarna av föreningens framfart på "UFO-fronten" har redan börjat märkas på förenings-telefonen! Bara under den senaste veckan har fem nya rapporter emottagits, en intervju har givits och ännu en är inbokad!! Så fortsatt på den inslagna linjen!!!

I övrigt bjuder hösten ett program med både "ministämman" och utflykter. DU är varmt välkommen!!!

I det speciella utskicket med programmet, fanns det med en anmälningsblankett för de två utflykterna, till AFU och till observatoriet i Saltsjöbaden. Kom nu bara ihåg att anmäla er i god tid, det vill säga helst en månad innan evenemangen går av stapeln. Glöm heller inte att anmälan är bindande!

Välkommen till hösten! Vi ses den 24 oktober i Solna!

Lasse

Innehåll:

Rysslands "Area 51" en bluff	4
När solen försvann	6
De senaste Stockholmsrapporterna	7
Höstprogrammet	9
Pressklipp	11

Rysslands "Area 51" en bluff

På senare tid har det skrivits en hel i den vanliga ryska pressen om att rymdfarkoster och även utomjordingar skulle ha tagits om hand av den forna sovjetiska militären. Särskilt en plats har pekats ut som en rysk motsvarighet till den hemliga amerikanska militärbasen Area 51, och det är Zjitkur i Volgogradområdet drygt hundra mil sydost om Moskva.

Via artiklar av Anton Anfalov, som ibland presenterar sig som "ledare för Sydukrainska UFO-centret", ibland som "samordnare för Ukrainas UFO-organisation", och som säger sig vara medlem i både BUFORA, MUFON och Paul Stonehills ryska UFO-forskningscenter i USA, har uppgifterna även publicerats i väst och på Internet. Anfalov tycks ha mycket detaljerade uppgifter om den hemliga basen och han illustrerar sina artiklar med diverse ritningar över hangarer och liknande byggnader.

En ufolog i den närmast belägna större staden Volzjskij tyckte att det hela lät spännande och beslöt att företa en utflykt i riktning mot basen, trots att den skulle ligga på militärt område inte långt från raketbasen Kapustin Jar. Han heter Gennadij Belimov och är medlem i OSS internationella UFO-förbund. Resultaten av hans utflykt har publicerats i den ryska tidningen "Anomalija". Här kan ni läsa den i en redigerad översättning:

Tänk vad som skulle hända om försvarsministeriet plötsligt medgav att det finns tillvaratagna utomjordiska farkoster och avhemligade tillförlitliga dokument om utomjordingar! Mycket skulle förändras här i världen. Vi skulle få visshet om att vi inte var ensamma i universum, lära oss mycket om besökarnas avancerade teknik och ta ett stort språng in i framtiden. Ufologin skulle äntligen slippa etiketten "pseudovetenskap".

Visst vore det fantastiskt. Men det är nog ändå för tidigt att hysa sådana förhoppningar. Uppgifterna från militären är så knapphändiga att de inte ger någon övertygande bild av utomjordingarna, så vi får nog välja det inom vetenskapen normala och mödosamma sättet att ingående undersöka hela fenomenets komplexa natur.

Tvivelaktiga uppgifter

Det fanns vissa saker i Anfalovs uppgifter som jag ställde mig frågande till. Det har aldrig funnits något spår från järnvägsstationen i Elton. Det kunde vi enkelt konstatera. Med tanke på personalen vid basen och dess forskningsavdelningar borde det finnas åtminstone ett tiotal femvåningshus i Zjitkur, men orten försvann från kartorna över Volgogradområdet 1980. Visserligen saknades även andra förment hemliga sovjetiska militärbaser på kartorna, så det kunde ju vara förklaringen. Officerare i Kapustin Jar (numera omdöpt till Znamensk) som jag frågade visste inget och en inofficiell hänvändelse till FSB (den ryska säkerhetstjänsten, *övers. anm.*) gav inte heller något. Ingen hade hört talas om någon förvaringsplats för UFO:n.

Vi var fyra personer i bilen. I bagageutrymmet hade vi ett tält, sovsäckar, ett primuskök, liksom mat och vatten. Vi hade förberett en historia om att vi letade efter en släkting som tjänstgjorde vid förband 73790 - känt

från Anfalovs artiklar - och som vi inte hade hört något från på länge.

Förvridna stålskelett

Vägen var asfalterad fram till den förbjudna zonens gräns på den före detta sovchozen (statligt mönsterjordbruk, *övers. anm.*) Stepnoje. Därefter bar det österut på grusvägar genom övningsterritoriet. Det var det stora problemet för oss, eftersom de var så många. Det enda vi såg på den brända stäppen var martorn, malört och förvridna, rostiga stålskelett som en gång hade varit raketkroppar. Det var ju trots allt ett gammalt skjutfält...

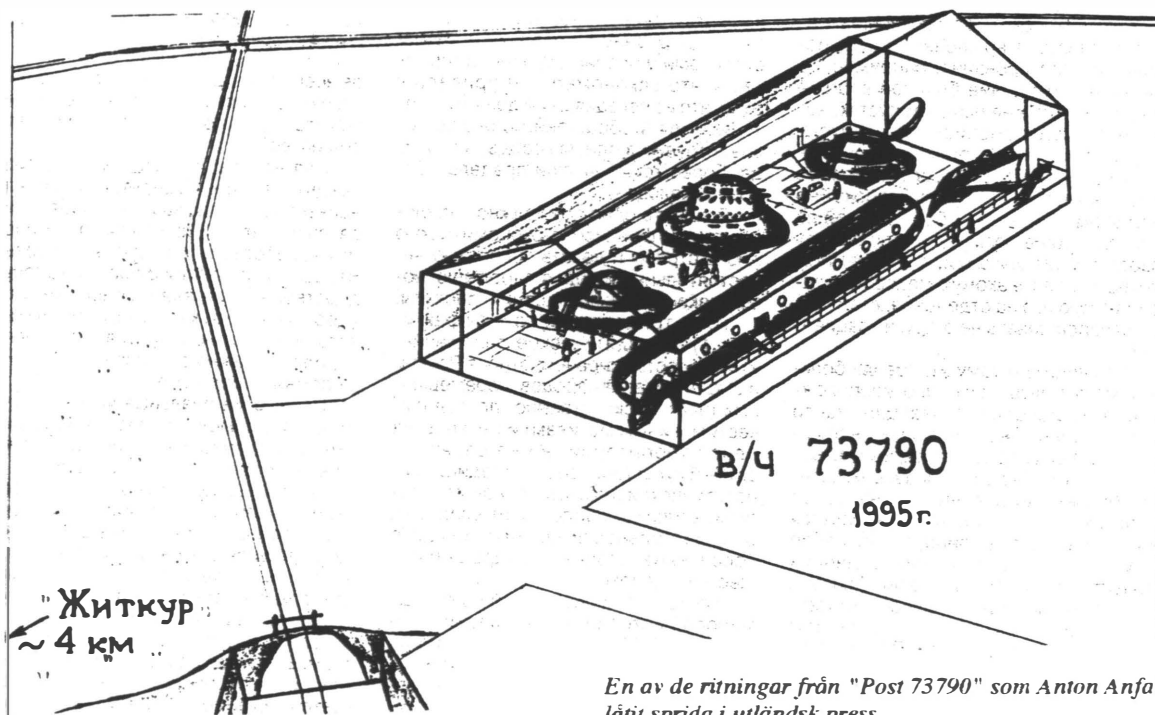
Efter ett par timmar fick vi syn på en låg byggnad och en radarantenn bakom ett taggrådsstängsel. Tre soldater svarade förvånat på vår fråga om samhället Zjitkur: "Det ligger 12 kilometer härifrån, men det övergavs för en femton år sen."

Orten visade sig mycket riktigt bestå av några husruiner och jordhögar mellan gatorna. Men vi kunde övertyga oss om att bilagorna till kartorna stämde. Tre kilometer längre söderut låg byn Losjtjina. Här bodde ett äldre par i det enda kvarvarande hela huset. De hade inte haft någon elektricitet på länge.

Det äldre paret pekade ut riktningen och 1,5 kilometer längre söderut fick vi se ännu ett taggrådsstängsel. Ingen betongmur, inga stora byggnader. Inhägnaden var snarast avsedd att hålla kringvandrande boskap ute.

Förråd, bastu och traktor

Den enda större byggnaden var ett förråd i tegel. Det fanns också en radarantenn och ett litet skjul med en skylt som sade "bastu". Bredvid den stod en jättelik traktor för rakettransport och vid ett träbord satt fyra grabbar i overall och gympaskor och åt vattenmelon.

En av de ritningar från "Post 73790" som Anton Anfalov låtit sprida i utländsk press

Vi presenterade oss och började prata om platsen. En av grabbarna visade sig vara major, medan de andra var meniga värnpliktiga. De sov i fordonet, eftersom det inte fanns någon annanstans att bo. De hade varken tv eller tidningar, utan fick nyheter via en transistorradio. Det fanns ingen elektricitet och inget bränsle till dieselmotorn. Något förband med nummer 73790 hade de aldrig hört talas om. Deras uppgift var att följa skjutövningar och raketuppskjutningar på radar, men det hade inte förekommit några på länge. Den enda ljuspunkten i tillvaron var bastun.

Hela området är ungefär 600 gånger 200 meter. Inga järnvägsspår leder dit och det finns förstås varken flygfält eller luftuttag till underjordiska bunkrar. Soldaterna sade att närmaste militära anläggning låg fyra mil längre söderut och att den var likadan som deras.

Våra förhoppningar om att göra en sensationell upptäckt i det hemliga övningsområdet kom helt på skam. Det enda vi upptäckte var hur sorgligt det står till med den ryska armén idag.

Några slutsatser

Men ett negativt resultat är ju också ett resultat. Vilka slutsatser ska man då dra av det?

Jag har svårt för att tro att Anton Anfalov ensam är källan till desinformationen om Zjitkur och andra "förvaringsplatser för ufon". Snarare är han en marionett. Hans material – såväl publicerat som opublicerat – om ryska militära hemligheter visar att han är synnerligen väl insatt i frågan. Var har en ung man som inte ens är rysk medborgare kommit över sådana detaljerade uppgifter? Inte ens ledningen för OSS internationella UFO-förbund känner till dem. Detsamma gäller för välrenommerade militärforskare och ufologer som

Koltjin, Psalomsjtjikov och Azjazja.

Anfalov försöker i New York ge ut en bok med titeln "Inside Russian UFO Concealment. Saga of Shocking Cover-up". Den kommer bland annat att innehålla ett helt kapitel om Zjitkur.

Det finns anledning att förmoda att detta verk kommer att innehålla mängder av osanningar, och inte bara om Zjitkur. Så många tefatskrascher som Anfalov nämner i sina artiklar är en omöjlighet. De högt utvecklade civilisationer, som påstås ligga bakom de gåtfulla flygande föremålen, skulle helt enkelt inte kunna tillåta sig ett så stort antal haverier och döda piloter! Det är endast jämförbart med antalet flygolyckor under flygets barndom här på jorden.

"Tyst konspiration"

Tusentals personer måste ha deltagit i operationerna för att söka efter, transportera, förvara och studera UFO:na. Skulle verkligen alla kunna tåga? Skulle Anfalov vara den ende som riskerar livhanken genom att avslöja underrättelsetjänsternas hemligheter? Jag har svårt för att tro på en sådan "tyst konspiration".

Fiaskot i Zjitkur innebär dock inte att det inte kan finnas utomjordiska farkoster undanstoprade på annat håll. Det gör det kanske, men inte i sådana kvantiteter. Sanningen måste presenteras på ett korrekt och övertygande sätt, utan ståhej och tygellöst sensationsmakeri, och definitivt utan att så split mellan olika ufologer. Detta kan tyvärr bli följden av ansvarslösa publikationer och grundlösa anklagelser.

UFO-frågan är synnerligen komplicerad och det gäller att utgå från teoretisk grundforskning. Det innebär stora mängder osynligt grovjobb, vilket uppenbarligen inte alla klarar av att utföra.

Översättning: Stefan Roslund

NÄR SOLEN FÖRSVANN

Vi står på en parkeringsplats någon mil norr om Bukarest och hoppas att tiden ska stanna. Högt upp på himlen syns en kolsvart cirkel, omsluten av en strålgans jämförbar med fullmånens sken. Några sekunder tidigare har månen stulit det sista ljuset från solen och en märklig känsla sprider sig. Vi känner hur temperaturen börjar falla, fåglarna tystnar och allting förändras. Mörkret som omger oss är mera grått än svart. Runt oss står tre rumänska poliser, några bönder som säljer meloner och många andra som stannat till på sin väg mot Bukarest.

När totaliteten, den korta tid då solen är helt förmörkad, väl har börjat rusar tiden i takt med månskuggan som med 700 meter i sekunden rör sig allt längre österut. På himlen anar vi stjärnor som annars inte kan ses förrän i februari. Nedanför den mörka solen lyser planeterna Merkurius och Venus.

Men vackrast är den eldslinje av röda lågor, proteburanser, som omger solskivans yttersta rand. Vi kan se dem med blotta ögat. Och vi kan känna upplevelsen i hela kroppen. Snart är det hela över. En kort glimt i solens högra kant visar att den obevekligen är slut. Vi packar ihop och åker. Resten av förmörkelsen är inte intressant längre. Inget kan överträffa det vi just har upplevt. Två minuter och 22 sekunders upp-

levelse. Inga repriser gives.

Lång natts färd mot dag

Vår resa till förmörkelsen blev lång natts färd mot dag. På eftermiddagen dagen före hade jag talat med SMHI i Norrköping som hjälpte mig med väderrapporter för södra Ungern där jag och familjen befann oss. Hittills hade det sett bra ut. Men tisdagseftermiddagens rapport gav all anledning till oro. Ett åskoväder var på väg in över Österrike mot Ungern.

Våra chanser att få se totaliteten var inte helt borta, men ville vi vara säkra borde vi flytta på oss. Till Rumänien. Sedan en dag tillbaka hade vi utrustat oss med visum till Rumänien ifall det värsta skulle inträffa. Nu fick vi ta ett snabbt beslut: stanna i Szeged i södra Ungern eller ta bilen och köra hela natten ned till Bukarest. Det blev Bukarest.

En annan värld

Klockan 20 på kvällen den 10 augusti packade vi in oss i vår Toyota Camry och påbörjade 80-milafärden in i Rumänien. När mörkret fallit befann vi oss i en annan värld. Längs slingriga och branta vägar, belamrade med lastbilar, långträdare och hästdragna vagnar, tog vi oss fram med en genomsnittsfart av 70 kilometer i timmen.

Vid fyratiden på morgon vaknade byarna och människor med liar och skäror började synas på vägarna, på väg mot sina arbeten på fälten. I mörkret var det svårt att upptäcka de mörklagda vagnarna och några reflexer såg vi aldrig till. Först 15 timmar senare var vi framme (efter en 20 mils felkörning).

Totaliteten sträckte sig 55 kilometer på vardera sidan om Bukarest och vi valde att ta till med råge för att inte hamna fel. Eftersom jag var utsänd av min arbetsgivare Dagens Nyheter fanns det inte mycket tid till att slappna av efter förmörkelsen.

Två timmar efter totalitetens slut skickade jag min artikel från den bärbara datorn och mobiltelefonen till Dagens Nyheter i Stockholm. En kvart senare låg den ute på Internet och nästa dag gick den att läsa i den vanliga tidningen. Själva satt vi då åter i bilen för en ny 15-timmarsresa upp genom bergen till Szeged.

Många besvikna européer

Längs hela Centraleuropa försökte miljontals människor få en glimt av detta årtusendes mäktiga men något tidiga final. Många blev besvikna. I Frankrike, Tyskland, Österrike och stora delar av Ungern förstörde moln utsikten för de flesta. Men på sina ställen sprack det upp. I Corn-

Du prenumererar väl på UFO-Aktuellt?

Hur vet Du annars vad som sker i den stora UFO-världen utanför Sundbyberg?

Endast 190:- för fyra fullmatade nummer!

Postgiro 50 50 60-4

wall hade omkring en miljon människor samlats, men de fick nöja sig med att se förmörkelsen på storbilds-tv. BBC sände direkt från ett chartrat Herkulesplan. Enda platsen med klar sikt var kanalön Alderney.

I Sverige kunde man som mest se 80 procent av solskivan döljas av månen. Medan moln förstörde för gotlänningar, de flesta smålänningar, västgötar och dalslänningar kunde Stockholm och det mesta av östra och norra Svealand och södra Norrland visa upp en klar himmel.

Men i Sverige syntes inte koronan. Och det är denna solens eget fingeravtryck som alla vill se. Den en miljon grader heta koronan lyser kallt och lite skrämmande. En gång beskrev den svenska astronomen Knut Lundmark koronan som "kylig, sträng, dyster och hemsk" och det är inte utan att man kan förstå honom. Känslan av världsundergång är påtaglig.

Ingen ovanlig händelse

Trots allt spektakel är en total förmörkelse inte ovanlig. På tusen år inträffar 659 stycken. Oftast inträffar de långt ute till havs, och en förmörkelseexpedition kostar femsiffriga belopp för den som vill åka. Det som är ovanligt är att den inträffar över tätbebyggda områ-

den. Senast det hände över centrala Europa var 1706 och det dröjer till år 2081 innan det är dags igen.

Den här gången hade Europas städer tagit förmörkelsen till sitt hjärta med speciella fester, planetarievisningar, konserter och uppträdanden. Snart sagt varenda hotell under den 110 kilometer breda förmörkelsebanan har varit utsålda sedan månader.

Förmörkelsehysteri

Förmörkelsehysterin tog sig en del märkliga uttryck: På Schönbrunn zoo i Wien spelade personalen in djuren på video för att se hur de reagerade. Skulle tvättbjörnarna vakna? Hur skulle ugglorna bete sig? I Ungern serverade en stor hamburgerkedja "solförmörkelsemeny". Samma gamla hamburgare, pommes frites och dricka men under nytt namn.

I österrikiska St. Corona genomfördes en rodeltävling under mottot "rodel när det blir mörkt". Bank of England tidigarelade sin rapport över inflationen med en timma för att inte kollidera med den himmelska uppvisningen. Syrien och Jordanien utlyste förmörkelsedagen till allmän festdag.

Rumänska brevbärare har agerat försäljare av speciella skyddsglasögon. Enligt nyhetsbyrån DPA

lyckades en brevbärare i Livezeni med konststycket att sälja ett par till en blind dam. Såväl tyska Brauerei Calwer Eck som österrikiska Eggenberger har bryggt ett speciellt förmörkelseöl – mörkt och smaktigt enligt reklamen. I Bad Tatzmannsdorf i Schweiz genomfördes en speciell förmörkelsetävling i golf för damer (hole-in-one på samtliga hål torde ha krävts för att hinna genomföra tävlingen under den två minuter långa totaliteten).

I Jugoslavien valde många att stanna inne trots att landets norra del låg mitt under förmörkelsens bana. Myndigheterna hade, "med omtanke om folkhälsan", varnat folk för att gå ut. En orsak var att skyddsglasögonen kostade lika mycket som en normal dagslön för en arbetare.

För dem som inte behövde vara så noga med pengarna fanns det möjlighet att lösa biljett på något av de tre Concordeplan som trotsade molnen över Europa. Pris: 20.000 kronor för en fönsterplats. Många arbetsgivare gav sina anställda ledigt runt middagstid på onsdagen. 10.000 bilarbetare på BMW fick förlängd lunch, medan 51.000 personer på tyska McDonald's däremot inte fick tillstånd att kika ut på den historiska tilldragelsen.

Clas Svahn

Tack alla ni som sponsrade UFO-Sveriges riksstämma!

Dagens Nyheter
Europabagar'n
Sten Dramstad
C Göran Norlén
Stefan Roslund
Krister Tolppola
Dagmar Rådeström
Maria Hansson
Jens Tellefsen
Barbro Wingmark

Ulf Nyberg
Sven Lindquist
Hans Jansson
Stefan Lange
Johan Melin
Per Alltrelén
Andreas Ohlsson
Lars Amnestål
Agnetha Forbes
Halldén

Wera Mattsson
Anders Andersson
Bernd Bartosch
Clas Svahn
samt sist, men inte
minst:
Långholmens
Folkhögskola och
Gun Andersson, som
lät oss komma dit!

Stort pådrag efter ufo-larm

Militären ljög om sökandet. Resultatet blev en påse och en tunna.

Av Clas Svahn

Vad var det egentligen som slog ned i den 13 meter djupa Backsjön norr om Arvika i Värmland? Ett föremål med små vingar, säger vittnena.

Inget alls, säger militären som letade i flera veckor.

Det var sent på eftermiddagen den 27 juli som flera personer runt Backsjön utanför Gunnarskog såg hur ett avlångt föremål störtade ned från himlen. Några av vittnena menade sig också ha sett små vingar sticka ut från den omkring tre meter långa kroppen. Föremålet slog ned med ett plask och en vattenkaskad kastades upp.

Ett av vittnena kontaktade räddningstjänsten i Arvika som i sin tur kopplade in polisen som lät rapporten gå vidare till försvarsområdestaben Fo52 i Kristinehamn.

-Vi förhörde sammanlagt sju personer som alla hade

sett föremålet slå ned, säger stabschefen Stellan Jansson, ansvarig för sökandet.

Under augusti gjordes provdykningar i sjön samtidigt som militären i samarbete med polisen och räddningstjänsten utvärderade vittnenas trovärdighet. Slutsatsen blev att man skulle satsa på en större och mera kostnadskrävande insats. Den 13 september startade de förnyade undersökningarna runt den 2 kilometer långa sjön. Fjorton man varav åtta dykare fanns på plats tillsammans med sofistikerad sonarutrustning och en undervattenskamera.

När militären började intressera sig för sjön i början av augusti fick allmänheten en helt annan historia presenterad för sig. Arvika Nyheter reporter Kjell Emanuelsson fick till svar att det rörde sig om en vanlig hemvärnsövning medan Ann-Marie Gundahl som bor vid

Backsjön fick veta att dykarna övade sig i att bygga broar!

-Vi fick veta att det kunde vara något som var farligt om det hamnade i främmande händer, säger Birgitta Jakobsson i Gunnarskog.

Från stränderna kunde befolkningen kring Backsjön följa militärens arbete. Från 7 på morgonen till 19 på kvällen såg de dykarna arbeta i

den 13 meter djupa sjön. Sikten var tio centimeter. Men med hjälp av en undervattensfarkost utrustad med ultraljud, kamera och en förmåga att se ett par centimeter stora föremål också under bottenytan lämnades inget åt slumpen.

-Hur litet föremålet än hade varit så hade vi hittat det, säger Stellan Jansson.

Men allt arbete var förgäves. I torsdags avbröts sökandet. Om några dagar skickas den hemligstämplade rapporten vidare till högkvarteret i Stockholm.

-Vi har bedömt rapporten som trovärdig, sökt men inte hittat någonting och vi vet heller inte vad det var vi letade efter, säger överste Yngve Johansson på Fo52.

Resultatet efter flera veckors letande blev en plåttunna och en påse av plast.

►clas.svahn@dn.se
08-738 23 10

VÄLKOMMEN TILL FLAGGSKEPPET

HAGALUNDSGATAN 9

Söndagen
den
24 oktober
föreningens
20
årsjubileum
Gratis parkering
ca. 100m
längre bort
på
Hagalundsg.

Stockholmsrapporter

Helgen den 4-5 september i år utbildades ännu en skara fältundersökare i UFO-Sveriges regi. Med på kursen fanns sammanlagt närmare 40 personer som ville lära sig mer om de rapporter som organisationen mottar. Bland dem var hela 11 stycken från Stockholm, vilket är glädjande eftersom många observationer behöver utredas. Med anledning av detta kommer vi att sätta samman en rapportgrupp som gemensamt ska träffas och gå igenom hur undersökningsarbetet fortlöper. Det vi kommer att sträva efter är att bygga upp en kompetent grupp som kan bidra med att förklara vad observatörerna sett på himlen.

Nedan följer ett axplock av den senaste tidens rapporteringar i vårt närområde.

Viksjo, Järfälla, osäkert datum, augusti eller september, 1985 eller 1986, 21.30

En man såg två stycken "flygande plustecken" på kvällshimlen från balkongen där observatören befann sig. Föremålen uppfattades som

större än sportflygplan och var ganska ljussvaga. Vädret var stjärnklart och flyghöjden cirka 300 meter. Under utredning.

Kista, Stockholm, 990721, 23.45
Väktare såg ljusst mörkgult tårtbitsformat föremål på himlen i sydväst. En stund senare hade det försvunnit. Identifierat som månen.

Järna, Södertälje, 990728, 01.45
En man och en kvinna ringde Stockholms UFO-förening på natten och såg då ett lysande rött klot som först befann sig nära marken. Därefter lyfte den och syntes en stund innan det försvann. Paret försökte även ta bilder av föremålet men då hade det redan tynat bort. Under utredning.

Tyresö 990818, 22.52
Observatören beskriver själv händelsen: "Tre gul-orange trianglar med bred bas i sydlig färdriktning med för hög fart för att vara flygplan. Trianglarna var i formation en före och två efter. Storleken på formationen var större än till exem-

pel privatflygplan på normal flyghöjd. Observationen varade i fyra sekunder och var mycket tydlig. Inget ljud hördes. De försvann plötsligt innan hus och träd begränsade synfältet. Flyghöjd är svårt att uppskatta, men mitt intryck var att det var på mycket hög höjd." Under utredning.

Muskö, Stockholm, 990902, 04.55
En man som var ute och fiskade såg ett mycket stort vitt ljusklot som passerade från söder mot norr. Sågs någon sekund. Föremålet delade sig i två innan det försvann. Vågrät bana ca 30 grader upp. Inget ljud. Under utredning.

Skanstull, Stockholm, 990904, ca 22.00
En ung kvinna såg en mörk skugga som flög över himlen väldigt lågt. Den hade rund form som två hoplagda kastruller. Det hade även röda och gula lampor runt om. Inget ljud hördes och händelseförloppet tog ca 5 sekunder. Under utredning.

Andreas Ohlsson

MEDLEMSLISTA

Ett medlemsmöte i våras beslutade att lägga ut en frivillig medlemslista/kontaktlista om det var så att enskilda medlemmar i föreningen ville komma i kontakt med varandra. Här kommer den äntligen:
Lasse Amnestäl,
532 572 46, e-post:
lars.amnestal@mail.bip.net

Agnetha Halldén:
31 40 99
Erik-Gustaf Brilioth:
59 03 42 01
Sven Lindquist: 89 29 97

Victoria o Peter Knutas:
59 07 13 33, e-post:
peter.knutas@swipnet.se

Mats Widjestam:
605 39 36

Andreas Ohlsson, 750 91 19, e-post:
andreas.ohlsson
@mailbox.swipnet.se

Värda listan väl, så kanske den byggs ut med nya medlemmar under kommande nummer av STUFO-Nytt!

Lasse

Fånga en utomjording i datorn

Vill du hjälpa till att hitta en utomjording? I så fall har du chansen nu, under förutsättning att du har tillgång till en hyfsat stark dator. Institutet SETI kallar den datorutrustade allmänheten.

Tanken är att du och din dator ska hjälpa institutet i dess efterforskningar på era lediga stunder. Du ska helt enkelt installera ett pausprogram, en så kallad skärmsläckare, som sätter i gång att leta utomjordningar så fort du går på toaletten eller

gör något annat litet avbrott i ditt arbete.

SETI är en förkortning för "The Search for Extraterrestrial Intelligence" eller på svenska "Sökandet efter utomjordisk intelligens". Dess verksamhet är baserad i Kalifornien i USA och bekostas av privata donationer.

Astronomer anställda av SETI finkammar himlen efter budskap från yttre rymden med radioteleskopet Arecibo i Puerto Rico. De letar i våglängderna mellan 1 000 och 3 000 megahertz, eftersom det

anses mest sannolikt att intelligenta utomjordningar ska välja dessa frekvenser när de vill kommunicera med oss.

Problemet är att information som radioteleskopet genererar måste bearbetas för att bli meningsfull. Det kräver massor av datorkraft och det är här du och din dator kommer in i bilden.

Dan Werthimer på universitetet Berkeley har konstruerat skärmsläckningsprogram som från och med i dag ska gå att ladda ned från SETI:s hemsida. Det kräver

en dator med minst 32 megabytes internminne och programmet finns både i Mac-och pc-version.

Enligt Dan Werthimer är chansen att verkligen hitta en utomjordisk signal ungefär en på miljonen. Men den miljonte skulle ju kunna vara just du...

Karin Bojs
DN:s Vetenskapsredaktion

Länkar till SETI@home:
www.dn.se/utomjording

Flygplanspiloter såg ufo över Danmark

Fyra trafikflygpiloter har rapporterat att de sett ett obekant flygande föremål, ett ufo, över danskt luftrum. Uppgifterna bekräftas av brittiska myndigheter, som medger att man sett ett okänt föremål på radar.

Det var den 3 februari som piloterna, oberoende av varandra, rapporterade sina observationer till flygledningen på Kastrup, berättar Göteborgs-Tidningen.

Det var ett privatjet från Debonair, två SAS-plan och ett från Sabena som såg föremålet, eller rättare, ljusskenet.

Piloterna har rapporterat om ett starkt, rött ljussken som rörde sig mycket fort. Objektet har

också stannat till innan det försvann i hög fart.

Piloten från det svenska privatplanet verkar att ha varit närmast, enligt flygledningen på Kastrup. Han var enligt samma källa mycket uppskakad efteråt.

Hos riksorganisationen UFO-Sverige är man övertygad om att ljusskenet var en så kallad bolid, en mycket ljusstark meteor.

- Piloternas iakttagelser stämmer överens med material om bolider som vi har samlat in under årens lopp, säger Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige.

- Bland annat är det observationstiden och utseendet på ljusfenomenet som tyder på att det var en bolid. (TT)

Himla fyrverkerier

Sommaren har bjudit på flera oannonserade himlafyrverkerier. Den 7 juli brakade det till ordentligt över Nya Zeelands norra del och tusentals människor kunde se hur ett föremål stort som en bil brinnande rusade fram över himlen. En seismograf som egentligen bevakade vulkanen Mount Ruapehu på Nordön gjorde utslag av den kraftiga detonationen och flera vittnen beskrev hur de låg av meteoens slets loss och föll till marken.

Kvart i tre på morgonen den 19 juli var det Italiens tur att få besök av en jättelik meteor. Himlastenens framfart sågs av tusentals människor från Cagliari i väster till Bari i öster och några särskilt flinka lyckades fånga den på video.

Som sig bör kom spekulationerna snabbt igång om att spektaklet i själva verket varit ett anländande rymdskepp och inte förrän ufologen Edoardo Russo i teve förklarar att så inte var fallet återgick allt till det normala.

CLAS SVAHN

Sex miljarder på jorden

BEFOLKNING. Att räkna människorna på jorden är en hopplös uppgift. För varje sekund föds tre ny barn och 98 procent av dem i tredje världen. Därför handlar det mest om prognoser när experterna bedömer antalet människor på jorden. Men de har räknat ut att under juli blev det över sex miljarder människor. Och det skulle nämare bestämt ha inträffat klockan 02:34 på natten den 19 juli.

Frågan är hur stor befolkning jorden kan bära. Ett ljus i mörkret är dock att livsmedelsproduktionen per person ökat med 20 procent sedan 1960-talet. I dag svälter färre människor än någonsin. Under svältgränsen lever 100 miljoner människor färre än på 1960-talet, trots att världsbefolkningen då låg på bara tre miljarder.

Tror du att det finns liv i rymden?

metro 21/599

- Ja, det tror jag absolut. Det är osannolikt att vi skulle vara ensamma.

- Ja. Varför skulle vi här på Jorden veta allting? Det finns

så mycket i rymden som inte är utforskat ännu - och det är ju det som är så spännande.

- Ja, det gör jag faktiskt. Vad för slags liv vet jag inte. När jag

ser på en stjärna så funderar jag på vad som finns där.

Inga hållbara bevis för flygande tefat finns

Inom ämnet interstellär kommunikation vid Göteborgs universitet behandlas även ufofenomenet, om än med stor skepsis.

Intresset för ufofenomenet har vuxit fram under hela 1900-talet. Science fiction blomstrade på 1930-talet då Orson Welles skrämdes slag på publiken med sin berömda radiopias om världens krig.

I samband med andra världskriget utvecklades raketekniken och rymdfärder blev en realistisk möjlighet. Sedan dess har tusentals ufon rapporterats.

Få rapporter om ufon

– Det är väldigt få som rapporterar om ufon som inte varit intresserade av ämnet tidigare. Men det är också så att folk numera är ganska ovana att titta på himlen på grund av att många bor i städer där natthimlen inte är speciellt mörk. Kommer man en bit utanför en stad kan en del av planeter lysa starkt till exempel Venus.

– Just när någon planet råkar lysa väldigt starkt får jag många samtal från folk som undrar vad det är de ser, säger Maria Sundin som undervisar i ämnet interstellär kommunikation vid Göteborgs universitet och Chalmers.

Hon menar dessutom att människor ibland tror sig se konstiga saker. Till exempel kunde både enskilda och flera personer under häxprocesserna vittna om att de sett häxor.

Samma fenomen finns inom

Fejkade bilder av flygande tefat dyker upp med jämna mellanrum. Bilden Maria Sundin som undervisar i ämnet interstellär kommunikation vid Göteborgs universitet finns inga bildbevis på ufon.

den gamla folktron.

– Jag misstänker att det på den tiden var skogen som var något okänt och då kunde man se tomtar och troll. Nu är det i stället rymden som är outforskad.

Rymdgrus

Varje dygn faller drygt 100 ton grus från rymden in i atmosfären och flammnar upp som små meteoriter på himlen.

– I samband med meteoriter kommer ofta rapporter om ufo där personen har beskrivit cigarrformade föremål och till och med fönster. Det beror på att meteoriten bryts upp i olika bitar så att den får flera lysande punkter bredvid varandra.

Sedan är människans hjärna väldigt bra på att fylla i ungefär som när man tittar på moln och tycker sig se olika figurer. Hjärnan försöker helt enkelt tolka det den ser och omvandlar det till något som man hört talas om, säger Sundin.

Angående vilka bildbevis som finns gällande ufo är Maria Sundin bestämd.

– Inga alls. Det finns en del bilder folk har tagit och som de påstår är ufon. En del är falska och de flesta är så pass intetsärande att man inte kan säga någonting om dem. Tyvärr är det i dag så pass lätt att manipulera bilder att ett fotografi inte längre har något bevisvärde alls.

DAVID LAGERLÖF

Detaljerade regler om man får utomjordisk kontakt

Om Setiinstitutet skulle hitta signaler från liv i rymden skulle det vara en världssensation. Men hur stor är sannolikheten? Det finns väldigt många stjärnor och det är svårt att beräkna chansen för liv.

Stjärnor, det vill säga solar, är inte slumpmässigt utspridda i universum utan ligger samlade i galaxer där vår heter Vintergalan.

Den består av drygt tvåhundra miljarder stjärnor varav vår sol

är en. Alla stjärnor skapar heller inte förutsättningar för liv i sina planetsystem. En del är till exempel för varma.

Säg att en tredjedel av alla stjärnor kan vara lämpliga för uppkomsten av liv. Brägen är då hur många som överhuvudtaget har planeter runt sig, säger Maria Sundin som undervisar i ämnet interstellär kommunikation vid Göteborgs universitet och Chalmers.

– Det enda säkra exemplet är vårt eget solsystem. Vi har nio

planeter runt vår sol, varav bara en planet har liv. Sedan är det en öppen fråga hur vanlig vår typ av solsystem är.

Sannolikheten att hitta liv är liten. Trots detta har Setiinstitutet för säkerhets skull upprättat detaljerade regler för hur en första kontakt ska hanteras.

– Alla som jobbar med Seti har fått underteckna ett dokument med en turordning för vad som ska hända vid en upptäckt. Om det skulle hända är det en stor sak för hela mänskligheten.

menar Maria Sundin.

– Först kommer alla som är inblandade i projektet att informeras. Därefter informeras andra observatorier för att de ska kunna bekräfta observationen. Slutligen kontaktas nationella myndigheter, FN:s generalsekretärare och så vidare. Sist kommer massmedierna.

Dokumentet fastslår även att inget svar får sändas innan noggranna internationella överläggningar ägt rum.

DAVID LAGERLÖF

Stockholms UFO-förening

Höstprogram för 1999

Söndagen den 24 oktober:

Nu är det dags för föreningens 20-årsjubileum! Denna söndag kommer vi att träffas i lokalen på Hagalundsgatan 9 i Solna. Allmänheten kommer också att bjudas in till detta evenemang. Det kommer att finnas utställning, bok- och tidningsbord, videofilm och en del annat. Vi samlas kl 09.00 (det öppnar vid 11-tiden) och vi stänger dörrarna 17.00.

Söndagen den 14 november:

Denna dag besöker vi AFU (Arkivet för UFO-forskning) i Norrköping. Beräknad avfärd är 11.00 Se anmälningssblankett på sid 8 i detta nummer av STUFO-nytt. Sista anmälningssdag är den 15 oktober.

Torsdagen den 9 december:

Terminen avslutas med ett besök på Saltsjöbadens observatorium. Se anmälningssblankett på sid 8 i detta nummer av STUFO-nytt. Sista anmälningssdag är den 10 november.

Varmt välkomna till höstens begivenheter!

Styrelsen